

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 15C/92/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615203306
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavel Ištók
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2021:6615203306.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v konaní pred sudcom Mgr. Pavlom Ištókom v spore žalobcu: FÉNIX Združenie na ochranu a presadzovanie ľudských práv, IČO: 42 310 059, adresa sídla Lučenec, Námestie republiky 7, zastúpenej advokátom: JUDr. Andrej Cifra, adresa sídla Lučenec, Janka Kráľa 5/A, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, adresa sídla Piešťany, Teplická ulica číslo 7434/147, zastúpenému splnomocnencom: Advokátska kancelária Goliášová Gabriela s.r.o., IČO: 47 234 679, adresa sídla Trenčín, Piaristická ulica číslo 707/25, o zaplatenie 990,87 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 990,87 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 990,87 eur od 31.07.2015 do zaplatenia, do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 18.03.2015 doručenu súdu dňa 19.03.2015 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu 990,87 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 990,87 eur od 18.03.2015 do zaplatenia, a nahradiť trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako postupník nadobudol nárok uplatňovaný v žalobe dňa 06.11.2014 uzatvorením Zmluvy o postúpení pohľadávky, v ktorej postupca J. A. odplatne postúpila na žalobcu svoju pohľadávku spolu so všetkými právami, ktoré sú s postúpením spojené. Postupca J. A. postúpenie pohľadávky na žalobcu oznámil žalovanému dlžníkovi doporučeným listom z 18.11.2014.

3. Uviedol, že postupca spotrebiteľa J.)A. uzavrel dňa 16.12.2008 so žalovaným úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, pričom má a to že poskytnutý úver je nutné považovať za bezúročný a bezpoplatkový z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí v úverovej zmluve. V zmysle poskytnutej zmluvy sa za poskytnutý úver považuje suma vo výške 2257,19 eur.

4. Na základe splátkového kalendára je zrejme že postupca uhradil žalovanému sumu 3248,63 eur v období od 09.02.2009 do 16.08.2013. žalovaný sa tak na úkor postupcu bezdôvodne obohatil sumou 990,87 eur

5. O skutočnosti, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor postupcu sa postupca dozvedel v priebehu mesiaca október 2014 počas súdneho konania vedeného OS Lučenec sp. zn. 12C/119/2014.

6. Nakoľko žalovaný poskytuje úvery z vlastných zdrojov v rámci predmetu podnikateľskej činnosti, je povinný postupovať s náležitou odbornou starostlivosťou a v súlade s dobrými mravmi. Bezodôvodné obohatenie žalovaného tak je potrebné považovať za úmyselné, pri ktorom platí 10 ročná premlčacia lehota. Žalovaný ako odborne znalý dodávateľ si mal byť vedomý obligatórnych náležitostí predmetnej úverovej zmluvy. žalovaný o tejto povinnosti vedel resp. vedieť mal a mohol

7. Úroky z omeškania si uplatňuje od 17.08.2013 aj napriek tomu že mu prináležia z každého plnenia postupcu uskutočneného bez právneho titulu od dňa nasledujúceho po dni pripísania každej úhrady bez právneho titulu na účet žalovaného.

8. Žaloba bola spolu s výzvou na vyjadrenie doručená žalovanému dňa 29.07.2015.

9. K predmetnej žalobe sa vyjadril žalovaný, tak že právny názor okresného súdu Lučenec prezentovaný v rozsudku nie je potvrdený odvolacím súdom.

10. Žalovaný je presvedčený že z jeho strany nemohlo prísť k bezdôvodnému obohateniu keďže prijímal platby od žalobkyne oprávnene, na základe platne uzavretej zmluvy. Zmluvné strany sa na základe zmluvy dohodli na mesačných splátkach 63,73 Eur. Žalovaná pohľadávka z titulu bezdôvodného obohatenia nemohla a ani nevznikla, nakoľko nedošlo k plneniu bez právneho dôvodu - žalobca plnil na základe úverovej zmluvy - ktorá je riadnym právnym dôvodom, ani plnením z neplatného právneho úkonu - úverová zmluva nebola súdom vyhlásená za neplatnú, ani plnením z právneho dôvodu, ktorá odpadol - úverová zmluva nebola v čase plnenia súdom vyhlásená za bezúročnú a bez poplatkov - rozhodnutie OS Lučenec nie je právoplatne skončené.

11. Keďže pohľadávka právneho predchodcu žalobcu nevznikla, účinne nemohlo dôjsť k jej postúpeniu a žalobca nemôže byť aktívne legitimovaný na jej podanie a preto žiada žalobu zamietnuť.

12. Žalobca so závermi žalovaného nesúhlasil, uviedol, že uplatňovaniu princípu „ignorantia iuris non excusat“ v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu a to princípu ochrany spotrebiteľa.

13. Žalovaný sa následne vyjadril, tak že vznáša námietku premlčania v subjektívnej premlčacej lehote na celú žalobcom uplatňovanú výšku bezdôvodného obohatenia v tomto konaní. Poukázal aj na ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka. Ohľadne plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby, za jej začiatok možno považovať deň kedy sa vykonali prvýkrát úhrady domnelého právneho dôvodu, keďže skutkové okolnosti boli žalobcovi známe, vedel že plní zo zmluvného vzťahu, vedel koľko plní a komu, keď pri posudzovaní subjektívnej doby sa nevyžaduje znalosť právneho posúdenia vecí, ale mať znalosť skutkových okolností vzťahu z ktorého sa žiada bezdôvodné obohatenie. Žalobca istinu uhradil splátkou splatnou dňa 13.03.2012, nárok žalobcu po 13.03.2014 je tak premlčaný v subjektívnej premlčacej dobe.

14. Žalovaný poukázal aj na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, Krajského súdu v Trenčíne, Okresných súdov v Liptovskom Mikuláši a Trnave a Uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 22.11.2011 č.k. IV. US 499/2011-25.

15. Žalobca sa následne vyjadril, tak že názor žalovaného v jeho vyjadrení týkajúci sa otázky posudzovania začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty je nesprávny. Nesprávnosť úvah žalovaného stanovujúcich počiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty v súvislosti s nárokmi spotrebiteľa - žalobcu na zaplatenie nedôvodne zaplatenej peňažnej sumy v oblasti spotrebiteľského úverovania, sa odvíja od nesprávneho predpokladu, že spotrebiteľ už v čase vykonania úhrady bezdôvodne, údajne musel o tejto bezdôvodnosti vedieť. V súvislosti so subjektívnou premlčacou lehotou je dôležité pripomenúť, že je potrebné zachovať požiadavky reálnej, preukázanej, t.j. nie len predpokladanej vedomosti o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Podporne poukazuje najmä na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 43/2020 - 48 zo dňa 12.05.2020, predovšetkým na jeho body č. 43 a č. 44, ktorý zrozumiteľne vysvetľuje kritériá pre určovanie začiatku plynutia subjektívnej a objektívnej premlčacej lehoty s dôrazom na spotrebiteľské zmluvy. Uvedený nález ÚS sa zaoberal aj uprednostnením princípu ochrany spotrebiteľa pred princípom „neznalosť zákona neospravedlňuje“, ktorý je obsiahnutý aj v bode č. 4 čl. I. tohto vyjadrenia. Do pozornosti dáva rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 09.07.2020 v spojených veciach C-698/18 SC Raiffeisen Bank SA proti JB a C-699/18 BRD Groupe Sociétés Générale SA proti KC. Poukazuje predovšetkým na nasledujúce body rozsudku venujúce sa prejudiciálnym otázkam vo veci C-698/18 SC Raiffeisen Bank SA proti JB, v ktorých sa súdny dvor zaoberal postavením spotrebiteľa a premlčacou lehotou v súvislosti so žalobou o vrátenie súm bezdôvodne zaplatených. Bod č. 65.) „Keďže však podľa výkladu vnútroštátneho práva, ktorý navrhuje vnútroštátny súd, premlčacia lehota začína plynúť v deň úplného splnenia zmluvy, treba zohľadniť okolnosť, že je možné, že spotrebiteľia si nie sú vedomí nekalej povahy podmienky nachádzajúcej sa v zmluve uzavretej s predajcom alebo dodávateľom, alebo nepoznajú rozsah svojich práv vyplývajúcich zo smernice 93/13 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. septembra 2018, Profi Credit Polska, C-176/17, EU:C:2018:711, bod 69), a to ani v momente úplného splnenia zmluvy alebo v nadväznosti naň.“ Bod č. 67.) „Vzhľadom na túto okolnosť a na znevýhodnené postavenie, v ktorom sa spotrebiteľ nachádza, treba konštatovať, že trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa úplného splnenia zmluvy, nemôže spotrebiteľovi zabezpečiť účinnú ochranu, keďže hrozí, že táto lehota uplynula ešte predtým, ako sa spotrebiteľ mohol

dozvedieť o nekalej povahe podmienky obsiahnutej v tejto zmluve. Takáto lehota teda nadmerne sťažuje výkon práv tohto spotrebiteľa priznaných smernicou 93/13.“ Bod č. 75.) „Z vyššie uvedeného vyplýva, že zásada efektivity bráni tomu, aby žaloba o vrátenie podliehala trojročnej premlčacej lehote, ktorá začína plynúť odo dňa skončenia predmetnej zmluvy, bez ohľadu na to, či spotrebiteľ vedel alebo mohol k tomuto dátumu vedieť o nekalej povahe podmienky tejto zmluvy uvádzanej na podporu jeho žaloby o vrátenie, keďže takéto pravidlá premlčania môžu nadmerne sťažiť výkon práv tohto spotrebiteľa vyplývajúcich zo smernice 93/13.“ Súdny dvor na základe dôvodov uvedených v tomto rozsudku, rozhodol, že: „Článok 2 písm. b), článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice 93/13, ako aj zásady ekvivalencie, efektivity a právnej istoty sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia súdnemu výkladu vnútroštátnej právnej úpravy, podľa ktorého žaloba o vrátenie súm bezdôvodne zaplatených na základe nekalej podmienky nachádzajúcej sa v zmluve uzatvorenej medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom podlieha trojročnej premlčacej lehote, ktorá začína plynúť odo dňa úplného splnenia tejto zmluvy, ak sa predpokladá, bez potreby overenia, že k tomuto dátumu spotrebiteľ musel vedieť o nekalom charaktere predmetnej zmluvnej podmienky, Alebo keď pre podobné žaloby založené na určitých vnútroštátnych právnych predpisoch táto lehota začína plynúť až od okamihu určenia právneho dôvodu týchto žalôb súdom.“ Z uvedeného vyplýva, že samotný výklad niektorých článkov smernice 93/13 bráni tomu, aby žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia podliehala takej premlčacej lehote, ktorá plynie odo dňa splnenia zmluvy, ak je predpoklad, že spotrebiteľ musel k tomuto dňu vedieť o nekalom charaktere zmluvnej podmienky. . Na podporu toho, že nestačí predpokladaná, ale sa vyžaduje preukázaná a skutočná vedomosť o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal, poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 145/2004. Rovnaký záver vyplýva tiež z rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu ČR, ktorý opakovane konštatoval, že pri posudzovaní začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby je potrebné vychádzať z preukázanej, skutočnej a nie len z predpokladanej vedomosti oprávneného o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Rozhodujúci je preto subjektívny moment, kedy sa oprávnený dozvie o okolnostiach, ktoré sú rozhodujúce pre uplatnenie jeho práva (pozri napr. rozsudky Najvyššieho súdu ČR zo dňa 31.08.2000, sp. zn. 25 Cdo 2581/98, zo dňa 27.03.2003, sp. zn. 33 Odo 766/2002, či zo dňa 25.04.2001, sp. zn. 33 Cdo 3003/99, uverejnený v Súbore civilných rozhodnutí Najvyššieho súdu pod C 442, zv. 5/2001). V tejto súvislosti si dovoľujem upriamiť pozornosť na ten aspekt, podľa ktorého má princíp ignorancia iuris non excusat v spotrebiteľsko - právnej oblasti obmedzený rozsah pôsobnosti cez princíp ochrany spotrebiteľa: Pokiaľ ide o plynutie subjektívnej premlčacej doby, odvolací súd sa nestotožňuje s názorom žalovaného, že táto začína plynúť dňom, kedy oprávnený mohol zistiť skutkové okolnosti, z ktorým možno vyvodit' vznik bezdôvodného obohatenia. Kým rešpektovanie princípu „ignorancia iuris non excusat“ (neznosť zákona neospravedlňuje) v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa (poskytovateľa, podnikateľa) treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov reality praktického života, a teda aj zdravému rozumu, odporuje požiadavka na podrobnej (až detailnej) znalosti právnych predpisov zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti, mu nemôže byť na ujmu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 16. januára 2013, sp. zn. 6MCdo 9/2012). Reálna, preukázaná vedomosť spotrebiteľa o vadnosti zmluvy o úvere Právny predchodca žalobcu (J. A.) sa o nedostatkoch zmluvy o úvere dozvedel momentom prevzatia právneho zastúpenia vo veci Home Credit Slovakia, a.s. proti J. A. o zapltenie sumy vo výške 208,91 Eur s prísl., kedy bol právny predchodca žalobcu prvýkrát oboznámený s nedostatkami zmluvy o úvere, čo bolo teda pred pojednávaním, ktoré sa v danej veci uskutočnilo dňa 06.11.2014 vo veci vedenej na OS Lučenec č.k.: 12C/119/2014-68. Žaloba spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. v tejto veci bola rozsudkom príslušného súdu zamietnutá. Nedostatky zmluvy o úvere boli potvrdené Rozsudkom OS Lučenec, sp.zn.: 12C/119/2014 zo dňa 06.11.2014 nadobudol právoplatnosť dňa 07.04.2016 a vykonateľnosť dňa 11.04.2016, pričom bol tento rozsudok potvrdený aj rozsudkom KS v Banskej Bystrici, sp.zn.: 14Co/7/2015 zo dňa 15.03.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.04.2016 a vykonateľnosť dňa 11.04.2016. Právny predchodca žalobcu sa o nedostatkoch zmluvy o úvere dozvedel v novembri 2014, pričom žalobca podal žalobu na príslušný súd dňa 19.03.2015. Na základe uvedeného máme za to, že žaloba bola podaná v rámci 2-ročnej subjektívnej lehoty, ako aj v rámci 3-ročnej objektívnej lehoty, a teda nárok žalobcu nemožno v danom prípade považovať za premlčaný. Postavenie spotrebiteľa v nerovnom dodávateľsko-spotrebiteľskom vzťahu Postavenie právneho predchodcu žalobcu ako spotrebiteľa v nerovnom dodávateľsko-spotrebiteľskom vzťahu má podľa nášho názoru podstatný dosah a vplyv na

to, do akej miery reálne právny predchodca žalobcu mohol vedieť o vadnosti zmluvy o úvere. Poctivosť právneho predchodcu žalobcu a zároveň jeho dôvera v poctivosť žalovaného vo svojej podstate predstavujú dôvod, pre ktorý nebolo možné v čase uzatvárania zmluvy od právneho predchodcu žalobcu očakávať akékoľvek konanie v rozpore so zákonom zo strany žalovaného. Ak spotrebiteľ uskutočňuje právny úkon, ako napr. uzatvorenie zmluvy, v dôvere v určitý, druhou stranou prezentovaný stav, musí byť chránený, pretože v kontexte princípu dôvery je na mieste, aby si dodávateľ plnil svoje zákonné povinnosti a súčasne pristupoval k spotrebiteľovi poctivo a v súlade so slušnosťou a morálkou. Jednou zo základných povinností dodávateľa je povinnosť zachovávať požiadavky odbornej starostlivosti, čomu na strane spotrebiteľa zodpovedá jeho legitímne očakávanie, že dodávateľ bude naozaj postupovať tak, ako mu táto povinnosť káže, s čím sa nepochybne spája nezanedbateľný a celom prirodzený stav určitej miery dôvery spotrebiteľa v konanie dodávateľa, zvlášť ak má žalovaný sám ambíciu vystupovať ako seriózný bankový subjekt. Právny predchodca žalobcu postupoval na základe dôvery v poctivosť konania žalovaného. Právny predchodca žalobcu tak v dobrej viere realizoval v prospech žalovaného jednotlivé úhrady, ktoré však v skutočnosti boli bezdôvodným obohatením. Právny predchodca žalobcu poukázal žalovanému viacero úhrad, ktorých obsahom bolo plnenie, na ktoré žalovaný po právnej stránke nárok nemal a teda sa nimi na úkor právneho predchodcu žalobcu bezdôvodne obohacoval. Právny predchodca žalobcu tieto úhrady uhrádzal bez vedomosti o tom, že žalovaný na prijaté úhrady nárok nemá. Ak by mal mať právny predchodca žalobcu už v čase, kedy vykonával jednotlivé úhrady v prospech žalovaného, vedomosť o tom, že platiť nemusí, tak by logicky tieto úhrady nerealizoval. Všetky úhrady právneho predchodcu žalobcu vykonané v prospech žalovaného spájala vtedajšia jednotná vedomosť žalobcu o tom, že tieto sú poskytované na základe platného právneho titulu.

16. Žalovaný pred pojednávaním doručil súdu vyjadrenie v ktorom uviedol vo vzťahu k rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-485/19 že nejde o spor so spotrebiteľom, ale s občianskym združením, ktoré je právnickou osobou, preto aplikácia citovaného rozsudku je v prípade tohto sporu vzhľadom na charakter sporových strán vylúčená.

17. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 19.10.2021, na ktoré sa nedostavili právny zástupca žalovaného a právny zástupca žalobcu - doručenie predvolania mali riadne a včas vykázané, lehota na prípravu na pojednávanie v zmysle § 178 ods. 2 C.s.p. bola zachovaná. Právny zástupcovia svoju neúčasť ospravedlnili o odročenie pojednávania nežiadali. Súd rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti PZ žalobcu a žalované

18. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to najmä: rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 12C/119/2014 zo dňa 06.11.2014, rozsudkom Krajského súdu v Banskej bystrici zo dňa 15.03.2016 sp. zn. 14Co/7/2015, oznámením o postúpení pohľadávky a podacím lístkom, splátkovým kalendárom, úrokovými sadzbami ECB, úverovou zmluvou z 23.12.2008, potvrdením o registrácii žalobcu, výpisom z obchodného registra žalovaného, zmluvou o postúpení pohľadávky, stanovami žalobcu, , oboznámil sa s nálezom III. ÚS 43/2020-48 a s prihliadnutím na nesporné skutkové tvrdenia strán zistil nasledovný skutkový stav:

19. Dňa 23. 12. 2008 bola uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným úverová zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru zo strany žalovaného ako veriteľa právneho predchodcu žalobcu - postupcovi ako dlžníčke v celkovej výške 2.257,19 Eur. Mesačná splátka bola dohodnutá na 63,73 Eur, v počte splátok 54, pri ročnej úrokovej sadzbe 19,77 %, RPMN 22 % a priemernej hodnote RPMN 19,29 %. Celkové náklady spotrebiteľa boli dané sumou 1.184,36 Eur. Lehota splatnosti úveru bola dohodnutá na 54 mesiacov po poskytnutí úveru. Prvá splátka mala byť splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Úver bol uzatvorený bez poistenia. Z Úverových zmluvných podmienok žalovaného z hlavy 5 má súd preukázané, že poplatok za vedenie úverového účtu je zahrnutý do splátok úveru a v jednotlivých splátkach úveru je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky, poplatok za vedenie úverového účtu a prípadne úhrada za poistenie, ktorú je klient podľa úverovej zmluvy a týchto úverových podmienok povinný platiť ak z údajov na lícnej strane nevyplýva inak. Žalovaný listom zo dňa 28. 05. 2013 vyzval právneho predchodcu žalobcu k splateniu celého úveru vo výške 454,10 Eur, a to najneskôr do 15. dní od odoslania výzvy. Z výpisu čerpania, splátok a úhrad má súd preukázané, že právny predchodca žalobcu zaplatil celkom z titulu poskytnutého úveru žalovanému sumu 3.248,06 Eur.

20. Právny predchodca žalobcu (J. A.) sa o nedostatkoch zmluvy o úvere dozvedel momentom prevzatia právneho zastúpenia vo veci Home Credit Slovakia, a.s. proti J. A. o zaplatenie sumy vo výške 208,91 Eur s prísl., kedy bol právny predchodca žalobcu prvýkrát oboznámený s nedostatkami zmluvy o úvere, pred pojednávaním, ktoré sa v danej veci uskutočnilo dňa 06.11.2014 (v priebehu októbra 2014) vo veci vedenej na OS Lučenec č.k.: 12C/119/2014-68.

21. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 06.11.2014 postupca J. A. postúpila na žalobcu ako postupníka pohľadávku voči žalovanému ktorá vznikla plnením z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX v sume spolu 990,87 eur. Listom zo dňa 18.11.2014 právny predchoca žalobcu - postupca oznámil postúpenie pohľadávky žalovanému.

22. Žalobca bol ako občianske združenie zaregistrovaný dňa 10.10.2013.

23. Podľa § 497 <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Zb.%2523497'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona č. 513/1991 Zb. <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

24. Podľa § 52 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252352'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252352'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252352'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252352'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka s účinnosťou k 23. 12. 2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 54 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252354'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252354'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka s účinnosťou k 23. 12. 2008, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

26. Podľa § 2 zákona č. 258/2001 účinného k 23. 12. 2008 na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou 1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nespĺnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere, 2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb, 3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak, 4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny, 5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru, d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru, e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov.

27. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 účinného ku dňu 23. 12. 2008 veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania;3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.4) Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

28. Podľa § 4 zákona č. 258/2001 účinného ku dňu 23. 12. 2008 Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo

meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1. Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. 7) Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu 7) V súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. 8) Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. Veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 6 veriteľom.

29. Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

30. Podľa § 458 ods. 1 OZ musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

31. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

32. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. (platného v čase vzniku omeškania), ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení platnom a

účinnom ku dňu omeškania výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Z vykonaného dokazovania, po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivito, ako aj v ich vzájomnej súvislosti mal súd preukázané, že žaloba žalobcu je dôvodná. Je nepochybné, že úverová zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 23. 12. 2008 je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle vyššie uvedeného § 52 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252352'&ucin-k-dni='30.12.9999'> OZ, a preto sa na ňu vzťahujú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách podľa Občianskeho zákonníka a zákona číslo 258/2001 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='258/2001 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o spotrebiteľských úveroch.

35. Po preskúmaní zmluvy o úvere uzatvorenej medzi účastníkmi konania súd dospel k záveru, že uvedený úver v zmysle § 4 ods. 3 <aspi://module='ASPI'&link='258/2001 Z.z.%25234'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona č. 258/2001 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='258/2001 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> možno považovať za bezúročný a bez poplatkov, a to z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. g). V samotnej zmluve o úvere je uvedená len výška úveru, teda 2.257,19 Eur, celkové náklady spotrebiteľa vo výške 1.184,36 Eur, úrok vo výške 19,77 %, výška a počet splátok. Zmluva obsahuje deň splatnosti a výšku priemernej RPMN, a výšku RPMN. Z úverových zmluvných podmienok vyplýva, že výška splátky v sebe zahŕňa poplatok za vedenie úverového účtu, príslušnú časť úverovej istiny, úroky. Zo zmluvy o úvere však je zrejmé, že neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, obsahuje lehotu splatnosti danú 54. mesiacmi po poskytnutí úveru.

36. Z dôvodu, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje vyššie uvedené náležitosti v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='258/2001 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

37. Na základe uvedeného, keďže žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 2.257,19 Eur, z ktorého uhradila sumu 3.248,06 Eur žalobca nemá právo na zaplatenie žalovanej sumy.

38. Súd v zhode s rozsudkom Okresného súd Lučenec zo dňa 06.11.2014 sp. zn. 12c /119/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 15.03.2016 právoplatným dňom 07.04.2016 uvádza, že významom písm. g) v § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='258/2001 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o spotrebiteľských úveroch (aj podľa dôvodovej správy) totiž je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (týmto sú: dátum poskytnutia úveru spotrebiteľovi, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok). Je potom úlohou dodávateľa, aby uvedené vstupné údaje matematicko-logickými operáciami premietol do konkrétneho (jedného) časového údaju, ktorý bude konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru predstavovať. Pokiaľ teda samotná Zmluva o úvere údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru obsahuje uvedením čísla 54 mesiacov po poskytnutí úveru, a to bez toho, aby táto bola následne časovo individualizovaná pre túto konkrétnu Zmluvu o úvere, možno konštatovať, že Zmluva o úvere údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru neobsahuje.

39. Výkladom § 4 ods. 3 <aspi://module='ASPI'&link='258/2001 Z.z.%25234'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona č. 258/2001 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='258/2001 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, totiž možno dôjsť k záveru, že absencia akejkoľvek náležitosti stanovenej v odseku § 4 ods. 2 pod písm. a), b) až j), k) a l) robí spotrebiteľský úver (za predpokladu, že je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná) bezúročným a bez poplatkov.

40. Už vyššie uvádzaná absencia náležitostí má za následok bezpoplatkovosť a bezúročnosť poskytnutého úveru,

41. Po vyhodnotení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru sa súd ďalej zaoberal žalovaným vnesenou námietkou premlčania, pričom súd má za to, že subjektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, kedy oprávnený zistí skutkové okolnosti, z ktorých možno vyvodiť vznik bezdôvodného obohatenia na strane zodpovedného subjektu a orientačne aj jeho rozsah tak, aby bolo možné približne určiť výšku náhrady v peniazoch. Vyžaduje sa pritom skutočná, nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal. Nie je podstatná a rozhodujúca okolnosť, kedy sa oprávnený subjekt pri náležitej starostlivosti musel alebo mohol dozvedieť, že na jeho úkor došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, ale to, kedy sa o tejto okolnosti skutočne dozvedel. Rozhodujúci je teda subjektívny moment, kedy sa oprávnený dozvie o okolnostiach, ktoré sú rozhodujúce pre uplatnenie tohto práva, kedy žalobca mal k dispozícii údaje, ktoré mu umožňovali podať

žalobu na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia a teda kedy sa dozvedel, že právny dôvod na plnenie úrokov a poplatkov zo zmluvy nebol od začiatku daný.

42. Súd má za to, že medzi stranami sporu v danom prípade nebolo sporné že právny predchodca žalobcu - J. A. sa o nedostatkoch zmluvy o úvere dozvedela momentom prevzatia právneho zastúpenia vo veci, kedy bola prvýkrát oboznámená s nedostatkami zmluvy o úvere, pred pojednávaním ktoré sa uskutočnilo 06.11.2014 (v priebehu mesiaca október 2014). Skutočnosť, že došlo dňa 06.11.2014 medzi žalobcom a jeho právnym predchodcom k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávky nemala na začiatok a plynutie subjektívnych a objektívnych premlčacích lehôt žiadny vplyv. Zmena v osobe veriteľa nemá za následok pretrhnutie ale ani spočívanie premlčacej lehoty a nemenia sa takýmto spôsobom ani podmienky pre začatie jej plynutia.

43. Žalobca teda podal žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, pretože z nesporných skutočností vyplynulo že právny predchodca žalobcu - J. A. sa o nedostatkoch zmluvy o úvere dozvedela momentom prevzatia právneho zastúpenia vo veci, kedy bola prvýkrát oboznámená s nedostatkami zmluvy o úvere, pred pojednávaním ktoré sa uskutočnilo 06.11.2014 (v priebehu mesiaca október 2014). Skutočnosť, že pred týmto momentom právny predchodca žalobcu nemal vedomosť o možno bezdôvodnom obohatení zo strany žalovaného vyplýva teda jednoznačne z uvedených nesporných nepopretých zhodných skutkových tvrdení strán sporu, nebola v konaní ničím vyvrátená, žalovaný na preukázanie opaku nenavrhol žiadne dôkazy. Dvojročná subjektívna premlčacia lehota tak začala plynúť v októbri 2014 a uplynula by až v októbri 2016 t.j. po podaní žaloby dňa 19.03.2015.

44. K objektívnej premlčacej dobe súd uvádza, že ani v tomto ohľade nemožno prisvedčiť tvrdeniu žalovaného, že je potrebné preukázanie jeho úmyslu bezdôvodne sa obohatiť, a to ani s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/238/2017 zo dňa 18.10.2018. Vo vzťahu k aplikovaniu 10-ročnej alebo 3-ročnej objektívnej premlčacej doby súd poukazuje na bod 42. v spojení so záverom Písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-485/19 zo dňa 07.10.2019, kde Európska komisia uviedla, že čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle zásady efektivity vykladať tak, že mu odporuje taká vnútroštátna úprava, v zmysle ktorej spotrebiteľ, ktorý uplatňuje svoj nárok na vrátenie plnenia bezdôvodného obohatenia vzniknutého na základe plnenia spotrebiteľa z nekalej zmluvnej podmienky má pre uplatnenie 10-ročnej objektívnej premlčacej doby povinnosť dokázať, že veriteľ úmyselne porušil práva spotrebiteľa. Tu súd musí poukázať aj na závery samotného rozsudku súdneho dvora EÚ C- 485/19 a teda že, zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.

45. Súd má za to, že dôkazné bremeno ohľadom preukázania úmyslu dodávateľa bezdôvodne sa obohatiť nemôže zaťažovať spotrebiteľa ani v tomto konkrétnom prípade. Žalovaný ako osoba podnikajúca na finančnom trhu má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby, a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k nemu sa bude správať poctivo. V predmete činnosti má okrem iného i poskytovanie úverov a pôžičiek, teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Je dôvodné preto predpokladať, že žalovaný minimálne vedel, že neuvedením podstatných náležitostí vyžadovaných zákonom č. 258/2001 Z. z. v zmluve o spotrebiteľskom úvere nastane zákonom predpokladaná sankcia, t.j. bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzročený (dolus indirectus, tzv. nepriamy úmysel). Zákon č. 258/2001 Z. z. platný a účinný v čase uzavierania zmluvy obsahoval zákonnú nevyvrátenú fikciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutých úverov v prípade absencie predmetných obligatórnych náležitostí už od 01.01.2008. Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak, ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 12.decembra 2011, sp. zn. 7Co/84/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove z 21.1.2013, sp. zn. 2Co9/2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove z 29. apríla 2021, sp. zn. 18Co/142/2019). Žalovaný ako poskytovateľ úverov pokiaľ neuviedol podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere musel vedieť, že tým spôsobom bude inkasovať od žalobcu úroky, na ktoré nemá právo. Ak tieto úroky napriek tomu inkasoval, musel si byť vedomý, že sa na úkor žalobcu obohacuje. Konanie

žalovaného pri uzatváraní zmluvy, ktorým nerešpektoval ustanovenia zákona slúžiace na ochranu spotrebiteľa nemožno považovať za súladné s dobrými mravmi. Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. S ohľadom na okolnosti prípadu možno uzavrieť, že úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobcu bol daný už od uzatvorenia zmluvy, ktorej návrh koncipoval žalovaný a predložil ho na podpis žalobcovi, a teda bol daný aj v čase, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Zákonodarca pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení počíta s desaťročnou objektívnou premlčacou dobou, ktorá sa počíta odo dňa, keď k nemu došlo (§ 107 ods. 2 OZ). Bezdôvodné obohatenie získaním plnenia bez právneho dôvodu vzniká samotným prijatím plnenia. Vtedy tiež začne plynúť objektívna premlčacia doba. Je teda zrejmé, že žaloba bola podaná pred uplynutím objektívnej 10 premlčacej doby, od prijatia jednotlivých plnení od marca 2012 (žaloba podaná 19.03.2015)

46. Keďže právo žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčané nie je, súd sa ďalej zaoberal výškou bezdôvodného obohatenia, ktoré je žalovaný v zmysle § 451 a § 456 Občianskeho zákonníka povinný žalobcovi vydať.

47. Z rozpisu prijatých platieb predložených žalovaným vyplynulo, že doposiaľ právny predchodca žalobcu uhradil 3248,06 Eur a keďže túto skutočnosť žiadna zo strán nerozporovala súd ju považoval za nespornú. Dôkaz predložil žalobca a z uvedením tvrdením žalobcu sa z hľadiska účinného popretia žalovaný nezaoberal.

48. Čo sa týka samotného výpočtu výšky pohľadávky titulom bezdôvodného obohatenia súd z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že plnenie prijaté žalovaným nad rámec ním poskytnutého plnenia predstavuje v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodné obohatenie, t.j. majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu. Žalovaný sa bezdôvodne obohatil v rozsahu rozdielu sumy zaplatenej žalobcom vo výške 3248,06 Eur a sumy poskytnutého úveru vo výške 2257,19 Eur, t.j. v sume 990,87 Eur.

49. Nakoľko súd považuje zmluvu o úvere uzatvorenú medzi žalobkyňou a žalovaným za bezpoplatkovú a bezúročnú a v konaní bolo doloženými listinnými dôkazmi ako aj nespornými tvrdeniami strán sporu preukázané, že žalovaný poskytol žalobkyňi celkovo sumu 2257,19 Eur, pričom žalobkyňa na základe uvedenej zmluvy plnila žalovanému celkovo 3248,06 Eur, možno konštatovať že plnila žalovanému bez právneho dôvodu o 990,87 eur viac ako jej z bezpoplatkovej a bezúročnej zmluvy vyplývalo. (Bездôvodné obohatenie žalovaného všetky platby na predmetný úver uhradené žalobkyňou po zaplatení poskytnutej istiny úveru vo výške 2257,19 Eur. Nakoľko žalobkyňa si žalobou uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 990,87 eur, súd ho považoval v celom rozsahu istiny za dôvodný.

50. Zároveň je potrebné uviesť, že na samotnú skutočnosť, aby sa dlžník bezdôvodne obohatil na úkor iného bez právneho dôvodu, je postačujúce samotné prijatie plnenia bez právneho dôvodu, pričom nie je potrebné aby k takejto skutočnosti pristúpilo rozhodnutie súdu. (Existencia právoplatného rozsudku Okresného súdu Lučenec v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici samozrejme nároku žalobcu poskytuje väčší rozsah legitímnych očakávaní) Závazok z bezdôvodného obohatenia vzniká momentom, kedy k bezdôvodnému obohateniu došlo, (prijatím plnenie žalovaným presahujúcim poskytnutí úver 2257,19 eur) prípadné súdne rozhodnutiu o neplatnosti resp. bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru má len deklaratórny charakter. Samotný čas plnenia resp. splatnosť takejto pohľadávky z bezdôvodného obohatenia ovplyvňujú skutočnosti ktoré súd ozrejmi v súvislosti s čiastočným zamietnutím uplatneného príslušenstva.

51. K argumentu žalovaného že žalobcom nie je spotrebiteľ a preto závery z rozsudku Súdneho dvora na dané konanie nemožno použiť súd uvádza, že aj napriek skutočnosti, že právo na bezdôvodné obohatenie uplatnilo občianske združenie a nie spotrebiteľ sú tieto závery plne aplikovateľné, nakoľko v danom prípade ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy a podstatné je že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor spotrebiteľa na ktorého začatie a plynutie objektívnej a subjektívnej premlčacej lehoty sa vzťahuje. Nakoľko uvedené závery je potrebné aplikovať vo vzťahu začatia plynutia premlčacích lehôt na uplatnenie práva spotrebiteľa, je právne bezvýznamné či v čase plynutia takýchto lehôt došlo k zmene v osobe veriteľa a spotrebiteľ svoju pohľadávku na plnenie z bezdôvodného obohatenia postúpil na „nespotrebiteľský“ subjekt. Aplikácia § 54a Občianskeho zákonníka v danom prípade neprichádza do úvahy, nakoľko ide o ustanovenie vyhlásené v Zbierka Zákonov až v roku 2018, kedy nadobudlo účinnosť, pričom žaloba vo veci bola žalobcom podaná na súd už v marci 2015. Bolo by v rozpore zo zásadou právnej istoty a legitímnych očakávaní vykladať ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka spôsobom, ktorý by prekludoval všetky premlčané práva zo spotrebiteľských zmlúv vrátane pohľadávok

premlčaných (vzhľadom na vyššie uvedené nie je to tento prípad) a uplatnených na súde ešte pred samotnou účinnosťou dotknutého ustanovenia.

52. V konaní si žalobca uplatnil úroky z omeškania vo výške 5,25 % zo sumy 990,87 eur od 17.08.2013, tvrdiac že má nárok na úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni pripísania každej úhrady na účet žalovaného takého uplatnenie však považuje súd za nedôvodné.

53. Z poukazom na ust. § 563 OZ keďže sa v danom prípade suma 990,87 eur ktorú súd uznal ako žalobcom dôvodne uplatnenú predstavuje záväzok žalovaného z bezdôvodného obohatenia, a čas splnenia žalovaného žalobcovi resp. jeho právneho predchodcovi nebol medzi stranami dohodnutý, nevyplýva z právneho predpisu ani nebol určený v rozhodnutí a preto je dlžník - žalovaný, povinný splniť svoj dlh, prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ - žalobca resp. jeho právny predchodca požiadal.

54. Žalobca ani jeho právny predchodca žalovaného po úhrade jednotlivých splátok na ich vrátenie nevyzývali(úvedenú skutočnosť netvrdili ani nepreukázali), pričom žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia prvýkrát preukázateľne žalobca vyzval až doručením žaloby žalovanému súdom dňa 29.07.2015.

55. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť, , súd dospel k záveru, že žalovaný bol vyzvaný na plnenie 29.07.2015, a žalovaný bol teda povinný dlh splniť - dlh nadobudol splatnosť dňa 30.07.2015 a žalovaný sa jeho neuhradením od 31.07.2015 dostal sa do omeškania s plnením dlhu, a vznikla mu povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania v zákonnej výške.

56. Čo sa týka uplatnených úrokov z omeškania súd dospel k záveru, že v danom prípade sa žalovaný dňom 31.07.2005 dostal do omeškania zo zaplatením sumy 990,87 eur a žalobca má preto nárok na zákonné úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 990,87 Eur od 31.07.2015, t.j. od prvého dňa omeškania zo zaplatením uvedenej sumy, nakoľko základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (31.07.2015) bola 0,05 percentuálnych bodov a teda pri zvýšení o 5 percentuálnych bodov, je úroková sadza 5,05 % ročne.

57. Vo zvyšnej časti úrokov z omeškania(úrokov z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 990,87 Eur od 17.08.2013 do 30.07.2015 a úrokov z omeškania vo výške 0,20 % ročne zo sumy 990,87 eur od 31.07.2015 do zaplatenia súd žalobu vo výroku II. tohto rozsudku ako nedôvodnú zamietol z poukazom už na skôr uvedené.

58. Podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

59. Podľa ust. § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí , ktorým sa konanie končí.

60. Podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník

61. Žalobcovi ktorý si žalobou uplatnil zaplatenie sumy 990,87 Eur s príslušenstvom a súd mu priznal zaplatenie 990,87 eur, a mala teda vo veci plný úspech (zamietnuté príslušenstvo predstavuje nepatrnú časť uplatneného nároku) , vznikol v zmysle ust. § 255 ods. 1 C.s.p. nárok na plnú náhradu trov konania potrebných na účelné uplatnenie svojho nároku voči žalovanému, a preto mu súd vo výroku III. tohto rozsudku priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. . O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Piešťany

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. V odvolaní sa popri uvedených všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- e) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej